

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Pedagogická fakulta
Katedra biologie a environmentálních studií

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek školitelky)

Předložila studentka: Bc. Zuzana Gruntová

Název: Želvušky (Tardigrada) a jejich využití ve výuce

Školitelka: Mgr. Dagmar Říhová, KBES PedF UK

1. CÍLE A HYPOTÉZY

Cílem práce bylo ovládnout metodiku získávání želvušek, prozkoumat prediktabilitu jejich výskytu v mechových polštářích, a navrhnout v praxi využitelné laboratorní cvičení, projektovou výuku a badatelsky orientovanou výuku zaměřené na želvušky. Cíle práce byly beze zbytku splněny.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ A FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Práce je psána pěkným jazykem, gramaticky, stylisticky i typograficky korektně; a obsahuje všechny předepsané náležitosti. První část – seznámení s želvuškami – je rešeršního charakteru a obsahuje rovněž návod na jejich extrakci. Následuje původní výzkumná část, ve které autorka zjišťovala, zda lze predikovat výskyt želvušek na základě charakteristiky biotopu, ve kterém byl odebrán mech pro extrakci. Teze je uzavřena třetí částí, zaměřenou na analýzu základní a středoškolských učebnic a implementaci tématu želvušek do výuky třemi k aktivitě vybízejícími způsoby. Byť je práce po formální stránce značně heterogenní, nosné téma se v ní vine jako červená nit a dodává jí nebyvalou soudržnost.

Text je vhodně doplněn obrázky, ať už převzatými či vlastními (v kapitole o laboratorních pracích); časté jsou rovněž vlastnoruční nákresy. Značnou část práce tvoří přílohy, ve kterých čtenář nalezne vše potřebné k upořádání vlastního želvuškového praktika; všechny návody jsou detailně promyšleny i popsány. Seznam literatury obsahuje 129 zdrojů, z velké části cizojazyčných.

3. KOMENTÁŘ ŠKOLITELKY

Odevzdání diplomové práce Zuzky Gruntové zakončilo naši čtyřletou spolupráci, která začala velmi nenápadně: zmínila jsem na hodině zoologie bezobratlých tajemné a unikavé želvušky, které jsem se pokoušela (v té době nepříliš úspěšně) lovit; a Zuzka o ně následně požádala jako o téma bakalářské práce. Společně jsme následně prošly nelehkým úkolem naučit se želvušky získat: co se po teoretické přípravě zdálo jednoduché, se „v terénu“ ukázalo dosti složitou záležitostí a lečjaký slibně vypadající mechový polštář zel želvuškovou prázdnotou... Díky Zuzčině nasazení byly však prvotní překážky překonány a vznikla jedna z nejhezčích závěrečných prací, na jejímž sepsání jsem se podílela. Spolupráce se Zuzkou pro mě byla přínosná nejen po stránce invertebratologické, ale rovněž po stránce laboratorně-přípravné. Příprava Hoyerova média v sobě skrývala mnohé nečekané zvraty a zkoušení všelikých volně dostupných barviv mělo nádech prvotních objevitelských kroků devatenáctého století. Krom dobrodružného prvku musím rovněž pochválit Zuzčinu schopnost práce se zahraniční literaturou a její schopnost kritického zhodnocení přečteného, i střízlivý náhled na přípravu laboratorních cvičení se želvuškami. Doufám, že odevzdáním diplomové práce naše spolupráce neskončí!

4. NAVRHOVANÉ ZÁVĚREČNÉ HODNOCENÍ

Práci plně doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 24. dubna 2017

Dagmar Říhová